

LASSÚSÁG

Egy fa törzsét kellene átérni
előbb egyetlen tenyérrel,
majd kettővel, hárommal, négyvel –
ahány tenyerünk csak lenne hozzá együtt.

*

A nyírfákat azért szeretem,
mert talál a fehér a zöldhöz,
s a karcsúság egy fához.
Ujjaim figyelnék,
hogyan nő odabenn a karcsúság.

*

Szürke háttér előtt, az ablakban,
mint egy kínai betű.
Ismerős kontúr, egzotikus növény,
kimondhatatlan nevű.

*

Évgyűrűt növeszt: nyaranta álmos,
télen felgyorsul az idő.
A testében hordozott képek gyűjteménye,
ha nem figyel rá, valahol majd kinő.

*

A fa törzsén megnyílik egy ajtó,
belső lépcső vezet felfelé.
Ha kisebb volna, hajlékony világát
egyetlen fűszál rejtené.

SÖRALÁTÉTEK

Egy folyton visszatérő mozdulat, mely átfordít,
a háttérben változó erejű, kipirult arcú hangok.
Egy kép, mely mindig háttal van egy másiknak.
Egy hely, ahol két pohár szinte találkozhat.

*

A söralátéten elfér egy négy soros,
de elfér-e egy alátét a négy sorosban?
A kezek, melyek érintették például, ha ennyi volna csak –
mennyit lehetne gondolni egyetlen kézről.

*

A romkocsmazónából nem hoztam el alátéteket,
csak pár pixeles mobilképet, melyek nem készültek el.
Turistazűrzavart, hátizsáklátványt a gangról.
Egy illatot. S mesét pár mozdulatról, színről.